

Til *justitsministeren* (4/1 79) af:

Bolvig (RV):

»Vil ministeren foranledige, at foreningen Terre des Hommes' adoptionskontor får formidlingsret til børn fra Indien og Sri Lanka?«

(Spm. nr. 430)

Begrundelse.

Foreningen har i flere år ansøgt om formidlingsret til adoption af børn fra Indien og Sri Lanka.

Foreningen har usædvanlig mange kontakter i disse lande og har gennem sit virke med adoption af børn især fra Korea og Bangladesh vist at kunne magte sådan en opgave.

Det er kendt, at de formidlingsberettigede organisationer ikke tilnærmelsesvis kan dække behovet for børn til adoption, hvorfor en formidlingsret til Terre des Hommes vil kunne nedbringe antallet af adoptionsøgende.

Besvarelse (10/1 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Foreningen Terre des Hommes har i adskillige år i medfør af lov nr. 63 af 1. april 1914 om adgang til medvirken ved anbringelse af børn haft tilladelse fra justitsministeriet til at formidle kontakt mellem adoptionsøgende og visse børn fra Korea og børn fra Bangladesh. Foreningen har nu ansøgt om udvidelse af denne formidlingsret til at omfatte børn fra bl.a. Indien og Sri Lanka.

Som led i behandlingen af sådanne ansøgninger indhenter justitsministeriet visse oplysninger bl.a. om de steder, hvorfra den pågældende forening agter at hente børn til adoption, ligesom adoptionsnævnet anmodes om en udtalelse.

Den i spørgsmålet omhandlede ansøgning beror for tiden i adoptionsnævnet, der har oplyst, at dets udtalelse kan ventes at foreligge i nær fremtid.

Når adoptionsnævnets udtalelse foreligger, kan justitsministeriet ventes at tage stilling til ansøgningen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser [af H. C. Hansen (FP), Ib Christensen (DR) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 83. Fremsat 21/11 78).

Lovforsaget sattes forhandling.

Forhandling

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Det forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser, som medlemmer af fremskridtspartiet og Danmarks retsforbund har fremsat, går i sin korthed ud på ophævelse af den offentlige repræsentation i banker og sparekassernes bestyrelser. Forslaget svarer nøje til det lovforslag, som medlemmer af fremskridtspartiet fremsatte for knap et år siden, og som bortfaldt med udgangen af folketingsåret 1977-78.

Vi ved alle, at der er forskellige synspunkter på ordningen med repræsentanterne for det offentlige i bankernes og sparekassernes bestyrelser. Disse synspunkter kom til udtryk ved tingets seneste forhandling den 3. marts sidste år. Nu er ordningen imidlertid en kendsgerning. Den blev vedtaget af folketinget i 1974 i den nuværende udformning. Den har i øvrigt eksisteret for nogle sparekasser allerede siden 1919 og i alle sparekasser siden 1937.

Det er min opfattelse, at der gerne må indhøstes flere erfaringer med den nuværende ordning, som den foreligger fra 1974, før den tages op til revision, og at tiden derfor ikke er inde til at diskutere dens afskaffelse. Jeg kan derfor ikke anbefale tinget at vedtage lovforslaget.

Poul Nielson (S):

Da den nuværende samfundsrepræsentation i banker og sparekasserne, men især i bankerne, blev indført i 1974, blev det af centrum-demokraternes ordfører ved andenbehandlingen den 26. marts 1974 udtalt, at man ikke kan sammenligne private virksomheder med institutioner som banker og sparekasser. Banker og sparekasser har en overordentlig stor indflydelse på samfundets økonomi, og derfor mente hr. Højland, at det ville være ganske naturligt, at det offentlige har mere indsigt i den slags institutioner, end man kan have i private erhvervsvirksom-